

repertoriumnummer:

aangeboden op:

Niet te registreren
de e.a. inspecteur,

afgeleverd aan:

afgeleverd aan:

AFSCHRIFT

referentie bestelling:

CD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

referentie bestelling:

CD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen, op eenendertig maart tweeduizend en zes, in openbare zitting van de tweede B kamer van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

A. Van De Vyver, enig rechter,
S. De Buysscher, substituut procureur des Konings,
K. Beyers, griffier.

In zake: A.R.V. Nr. 05/4837/B.

Gezien voorgaand verzoekschrift op 20 september 2005 aangeboden door Meester S. Van Rossem, advocaat, kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Boomgaardstraat 93, voor en namens:

██████████, arbeider, geboren te Abeokutu (Nigeria)

en

██████████, schoonmaakster,

beiden samenwonende te 2100 Deurne. ██████████

*

*

*

1. De procedure :

De rechtbank heeft kennis genomen van :

- het verzoekschrift van 20 september 1995;
- het bundel van verzoekende partij;
- het negatief advies van het openbaar ministerie van 9 januari 2006;
- het bundel van het openbaar ministerie.

2. De feiten en proceduriële voorgaanden :

Verzoekende partijen boden zich in april 2004 voor de eerste maal aan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand om een huwelijk af te sluiten.

De voltrekking van het huwelijk werd door de ambtenaar van de burgerlijke stand met twee maanden uitgesteld om een onderzoek te voeren. Er werd ondermeer door de politie op 14 juli 2000 een verklaring afgenomen van verzoekende partijen.

Uit dit onderzoek zijn verschillende elementen naar voor gekomen die erop wezen dat het huwelijk niet gericht was op het aangaan van een duurzame levensgemeenschap doch wel om eerste verzoekende partij een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft dan ook op 29 juli 2004, na advies te hebben ingewonnen van het OM, geweigerd om het huwelijk af te sluiten op basis van artikel 167. 1° lid B.W.

Verzoekers brachten vervolgens op 26 augustus 2004 een dagvaarding uit tegen de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken.

Bij vonnis van 28 oktober 2004 van de voorzitter van de rechtbank, zetelend zoals in kort geding, werd de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand bevestigd.

Verzoekers zijn vervolgens op 4 maart 2005 in Nigeria in het huwelijk getreden.

De ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde op 12 mei 2005 het huwelijk over te schrijven in het bevolkingsregister. Hij steunde deze beslissing op de artt. 3 § 2, 10, 18, 19, 21, 27 §1, 1ste lid en 31 §1, 1ste lid WIPR.

3. De vordering

Verzoekende partijen vorderen dat bij een uitvoerbaar vonnis gedaagde zou veroordeeld worden tot de overschrijving van het huwelijk van verzoekende partijen, aangegaan op 6 april 2005, binnen een welbepaalde termijn en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 EUR per dag vertraging voor het afsluiten van het huwelijk buiten de termijn op-

gelegd door de rechtbank.

Verzoekers vorderen tevens dat hen voorbehoud zou worden verleend tot het vorderen van een schadevergoeding en dat gedaagde zou veroordeeld worden tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

4. De beoordeling

*

De rechtbank stelt vast dat de repliek en bijkomende stukken werden neergelegd ter griffie nadat de zaak in beraad werd genomen. Er wordt derhalve geen rekening mee gehouden.

*

Verzoekers wijzen erop dat zij reeds gedurende lange tijd als koppel samenwonen in België en dat op basis van deze duurzame relatie en samenwoning een positief advies gegeven werd door de regularisatiecommissie en dat zij trachten hun leven verder uit te bouwen.

Het huwelijk zou hebben plaats gevonden nadat verzoekende partij sub 1 gerepatrieerd werd en nadat verzoekende partij sub 2 haar was nagereisd naar Nigeria.

Verzoekende partij sub 1 zou na haar terugkomst in België een ernstige vorm van malaria hebben opgelopen en in het ziekenhuis zijn opgenomen waar men een ernstig oogprobleem heeft vastgesteld.

*

Reeds bij vonnis van 28 oktober 2004 werd geoordeeld dat de ambtenaar van de burgerlijke stand terecht heeft geweigerd om het huwelijk tussen partijen te voltrekken, vermits uit objectieve elementen is gebleken dat het niet de bedoeling is van verzoekende partij sub 1 een duurzame levensgemeenschap te vormen, maar dat het huwelijk door haar wordt gebruikt om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat gebonden is aan de staat van gehuwde.

Slechts enkele maanden na dit vonnis zijn verzoekende partijen in het huwelijk getreden in Nigeria.

Door verzoekers worden geen nieuwe elementen aangebracht. De enige verklaring waarom partijen gehuwd zijn in Nigeria is dat verzoekende partij sub 1 gerepatrieerd werd en dat verzoekende partij sub 2 haar gevolgd is.

Er wordt geen enkel bewijs voorgelegd van het gedwongen vertrek uit België door verzoekende partij sub 1. Zo het huwelijk zou voltrokken zijn in de omstandigheden zoals voorhouden door verzoekende partijen zou dit enkel maar bevestigen dat verzoekende partijen met alle middelen iets trachten te doen aan de precare verblijfssituatie van verzoekende partij sub 1.

Op basis van alle gegevens van het dossier oordeelt de rechtbank dat het huwelijk in Nigeria erop wijst dat de huwelijksvoltrekking gebeurde met de enkele bedoeling om aan de Belgische wetgeving te ontsnappen en dat verzoekende partijen nooit de bedoeling hebben gehad om een gezin te vormen, zodat er geen sprake is van een werkelijke huwelijksbeleving.

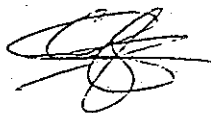
Het verzoek tot erkenning van het in Nigeria gesloten huwelijk kan dan ook niet ingewilligd worden wegens strijdigheid met de Belgische nationale en internationale openbare orde. De ambtenaar van de burgerlijke stand heeft met andere woorden terecht geweigerd de huwelijksakte, opgemaakt op 4 maart 2005 in Nigeria, te erkennen (artikel 27 § 1, 1ste lid WIPR) op grond van de artikelen 21 en 18 WIPR.

5. De uitspraak

De rechtbank stelt vast dat de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in rechtszaken nageleefd is.

Om bovenvermelde redenen verklaart de rechtbank de vordering van verzoekende partijjer toelaatbaar doch ongegrond en wijst hen ervan af.

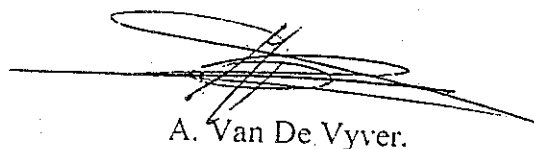
De rechtbank legt de kosten ten laste van verzoekende partijen.

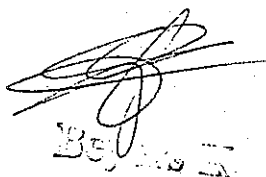
K. Beyers

Dit afschrift bevat 4 blz

voor eensluidend afschrift
De Griffier.

A. Van De Vyver.

Beyers